

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εβδομήντα Έξι

Άποσφράγιση Προφητειών: Ἡ ἀπόρριψη τοῦ φωτός τὸ 1856 καὶ οἱ συνέπειές της

Jeff Pippenger
2024-02-09

Το 1856 το φως των «επτά καιρών» αποσφραγίσθηκε, και έως το 1863 εκείνο το φως είχε απορριφθεί. Ο προφήτης από τον Ιούδα έφερε το φως στον πονηρό βασιλιά Ιεροβοάμ, και ο Ιεροβοάμ απέρριψε το φως. Ο Ησαΐας έφερε το ίδιο φως στον πονηρό βασιλιά Άχαζ, και και αυτός επίσης το απέρριψε. Επειδή αρνήθηκαν το φως που συνδεόταν με την κολυμβήθρα του Σιλωάμ, τα βασίλεια τόσο του Ιεροβοάμ (το βόρειο) όσο και του Άχαζ (το νότιο) οδηγήθηκαν σε αιχμαλωσία από έναν βασιλιά από τον βορρά το 723 π.Χ. και το 677 π.Χ. αντιστοίχως.

Ο Μωυσής, κατά την ανταρσία του Ααρών· ο Ησαΐας με τον Άχαζ και ο Ιερεμίας με άλλους βασιλείς, αντιπροσώπευαν τους πιστούς της Μιλλεριτικής ιστορίας, οι οποίοι όλοι αντιπροσώπευαν τους αγγελιοφόρους του φωτός στην ανταρσία των εσχάτων ημερών. Η «πρώτη» κρίση των εσχάτων ημερών του 1863, και η «τελευταία» κρίση των εσχάτων ημερών, του «μεγάλου σεισμού» του ενδεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως (ο επικείμενος νόμος της Κυριακής), αντιπροσωπεύονται από όλες αυτές τις προφητικές γραμμές. Ο προφήτης από τον Ιούδα αντιπροσωπεύει έναν προφήτη που εξέπεσε από την ευθύνη του και καταλήγει να ταφεί στον ίδιο τάφο με τον αποστάτη Προτεσταντισμό. Ο θάνατός του και η ταφή του ήταν απόκριση στην επιλογή του να φάγει και να πίνει τη διαίτα του ψευδούς προφήτη της Βαιθήλ.

Η κρίση τού να καταβληθοῦν ἀπὸ τὸν παπισμὸ (τὸν βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας) κατὰ τὸν κυριακάτικο νόμο, ἡ ὁποία προτυπώθηκε μὲ τὴ διασπορὰ τῶν βορείου καὶ νοτίου βασιλείων τοῦ Ἱεροβοάμ καὶ τοῦ Ἄχαζ, συμφωνεῖ μὲ τὴν τύχη τοῦ Ἰουδαίου προφήτου, διότι ἐκεῖνος ἀπέθανε μεταξύ ἐνὸς «λέοντος» καὶ ἐνὸς «ὄνου». Ὁ «λέων» εἶναι τὸ σύμβολο τῆς Βαβυλῶνος, ἡ ὁποία κατὰ τὶς ἔσχατες ἡμέρες εἶναι ὁ παπισμὸς.

Και συνέβη, αφού έφαγε άρτο και αφού ήπιε, να σαμαρώσει γι' αυτόν τον όνο, δηλαδή για τον προφήτη τον οποίο είχε επαναφέρει. Και όταν εκείνος αναχώρησε, τον συνάντησε λέων στον δρόμο και τον θανάτωσε· και το πτώμα του ήταν ριγμένο στον δρόμο, και ο όνος στεκόταν πλάι του· και ο λέων επίσης στεκόταν πλάι στο πτώμα. Και ιδού, περαστικοί είδαν το πτώμα ριγμένο στον δρόμο και τον λέοντα να στέκεται πλάι στο πτώμα· και ήλθαν και το ανήγγειλαν στην πόλη όπου κατοικούσε ο γέρον προφήτης. Και όταν ο προφήτης που τον είχε επαναφέρει από τον δρόμο το άκουσε, είπε: Αυτός είναι ο άνθρωπος του Θεού, που απείθησε στον λόγο του Κυρίου· γι' αυτό ο Κύριος τον παρέδωσε στον λέοντα, ο οποίος τον κατασπάραξε και τον θανάτωσε, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, τον οποίο του είχε λαλήσει. Και μίλησε προς τους υιούς του, λέγοντας: Σαμαρώστε μου τον όνο. Και τον σαμάρωσαν. Και πήγε και βρήκε το πτώμα του ριγμένο στον δρόμο, και τον όνο και τον λέοντα να στέκονται πλάι στο πτώμα· ο λέων δεν είχε φάγει το πτώμα ούτε είχε κατασπαράξει τον όνο. Και ο προφήτης σήκωσε το πτώμα του ανθρώπου του Θεού, το έθεσε επάνω στον όνο και το έφερε πίσω· και ο γέρον

προφήτης ήλθε στην πόλη για να πενήθει και να τον θάψει. Και έθεσε το πτώμα του στον δικό του τάφο· και πένθησαν γι' αυτόν, λέγοντας: Αλλοίμονο, αδελφέ μου! Και συνέβη, αφού τον έθαψε, να μιλήσει προς τους υιούς του, λέγοντας: Όταν πεθάνω, τότε θάψτε με στον τάφο όπου έχει ταφεί ο άνθρωπος του Θεού· θέστε τα οστά μου πλάι στα οστά του· διότι ο λόγος τον οποίο ανεβόησε διά του λόγου του Κυρίου εναντίον του θυσιαστηρίου στη Βαιθήλ, και εναντίον όλων των οίκων των υψηλών τόπων που είναι στις πόλεις της Σαμάρειας, ασφαλώς θα εκπληρωθεί. Α΄ Βασιλέων 13:11–32.

Ο Ιουδαίος προφήτης πέθανε ανάμεσα σε δύο σύμβολα. Το λιοντάρι είναι σύμβολο της Βαβυλώνας, και η σύγχρονη Βαβυλώνα στις έσχατες ημέρες είναι ο Βασιλέας του Βορρά, ο οποίος φθάνει στο τέλος του χωρίς κανέναν να τον βοηθήσει, στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφιο σαράντα πέντε. Το σημείο της εξουσίας του είναι η λατρεία του ήλιου, η οποία είναι το τέταρτο βδέλυγμα, και όπου η τέταρτη γενεά του Λαοδικειανού Αντβεντισμού παρουσιάζεται να προσκυνεί προς τον ήλιο στο όγδοο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ. Στο όνειρο του Μίλλερ τού αποκαλύφθηκε ότι όχι μόνον τα κοσμήματα είχαν διασκορπισθεί και καλυφθεί, αλλά και ότι αυτή καθαυτή η λάρνακα, η οποία αντιπροσώπευε την Αγία Γραφή, είχε επίσης κατασχισθεί.

Στην τρίτη γενεά του Αντβεντισμού, το έργο της εισαγωγής της χρήσεως των λεγομένων σύγχρονων μεταφράσεων της Βίβλου προωθήθηκε από την ηγεσία του Αντβεντισμού. Οι λεγόμενες αυτές σύγχρονες μεταφράσεις προήλθαν από ένα διεφθαρμένο σύνολο χειρογράφων, το οποίο προωθείται από τους θεολόγους του ανθρώπου της αμαρτίας και από τον αποστατημένο Προτεσταντισμό. Το λείψανο του Μίλλερ ήταν η Μετάφραση Βασιλέως Ιακώβου, η οποία μεταφράστηκε από τα αδιάφθορα χειρόγραφα.

Κατά την τέταρτη γενεά του Λαοδικειακού Αντβεντισμού, η εκκλησία είχε προσχωρήσει στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, μια συνομοσπονδία της Ρωμαϊκής εκκλησίας και των θυγατέρων της. Ο Αντβεντισμός επί έτη υποστήριζε, προς όφελος του κοιμωμένου ποιμνίου του, ότι ήταν απλώς «παρατηρητές» στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, έως ότου το καταστατικό της πονηρής αυτής συνομοσπονδίας αποκάλυψε ότι το καθεστώς του «παρατηρητή» αντιπροσωπεύει πλήρες μέλος με δικαίωμα ψήφου!

Στην τέταρτη γενεά τους απένειμαν δύο φορές στον «άνθρωπο της αμαρτίας» χρυσό μετάλλιο. Τουλάχιστον ένα από τα μετάλλια έφερε αποτυπωμένη την καθολική αντίληψη περί της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού, απεικονίζοντας τον Ιησού να θέτει τον πόδα Του επί της γης κατά την επιστροφή Του, και περιελάμβανε καθολική ηλιακή άλω πίσω από τον Χριστό, καθώς και την καθολική συντόμευση της τετάρτης εντολής, η οποία απλώς ανέφερε: «ενθυμήσου το Σάββατο». Σε δικαστική διαδικασία (η οποία συνιστά νομική διακήρυξη), ο Πρόεδρος της Γενικής Συνδιάσκεψης κατέθεσε μαρτυρία, στην οποία δήλωσε ότι η Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας άλλοτε πίστευε ότι ο παπισμός ήταν ο αντίχριστος, αλλά ότι η εκκλησία του είχε από πολύ παλαιά εναποθέσει εκείνη την πεποίθηση «στον ιστορικό σωρό των απορριμμάτων».

Το τέταρτο βδέλυγμα (η γενεά) είναι εκεί όπου οι είκοσι πέντε ηγέτες της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ προσκυνούν τον ήλιο. Τα προοδευτικά βδελύγματα άρχισαν με την εικόνα της ζηλοτυπίας που στήθηκε στην είσοδο, σηματοδοτώντας την αρχή. Ο προφήτης από τον Ιούδα

καταλήγει θαμμένος μαζί με τον αποστατημένο Προτεσταντισμό, και ο λέων (Βαβυλώνα) τον θανατώνει, διότι επανήλθε στη μεθοδολογία του αποστατημένου Προτεσταντισμού, και ως εκ τούτου είναι ανίκανος να αναγνωρίσει ότι είναι η Ρώμη εκείνη που θεμελιώνει το όραμα, και όπου δεν υπάρχει όραμα θεμελιωμένο από το σύμβολο του ανθρώπου της αμαρτίας, τελικώς καταλήγει στην πλευρά του ανθρώπου της αμαρτίας.

«Όσοι συγγέονται στην κατανόησή τους του λόγου, όσοι αποτυγχάνουν να διακρίνουν τη σημασία του αντίχριστου, ασφαλώς θα θέσουν τον εαυτό τους με το μέρος του αντίχριστου.»
Kress Collection, 105.

Ο Ιουδαίος προφήτης ετάφη μαζί με τον ψευδοπροφήτη της Βαιθήλ, ο οποίος τον προσδιόρισε ως «αδελφό» του, και ευρέθη νεκρός ανάμεσα σε δύο σύμβολα. Ο «λέων» αντιπροσώπευε την αποτυχία του να κατανοήσει τον αντίχριστο, και ο «όνος» είναι σύμβολο του Ισλάμ. Ο Λαοδικεακός Αντβεντισμός έχει ήδη καταδείξει, διά της σιωπής του σχετικά με την 11η Σεπτεμβρίου 2001, ότι δεν αναγνωρίζει πως το θέμα του Ισλάμ της τρίτης Ουαί είναι το μήνυμα της Μεσονυκτίου Κραυγής, της όψιμης βροχής. Η αποτυχία αναγνώρισης του μηνύματος της όψιμης βροχής είναι θάνατος! Η όψιμη βροχή άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, όταν κατήλθε ο ισχυρός άγγελος της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ, όταν τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης κατερρίφθησαν. Η «βροχή» είναι ένα μήνυμα, και το μήνυμα πρέπει να αναγνωρισθεί για να ληφθεί.

«Δεν πρέπει να περιμένουμε την όψιμη βροχή. Έρχεται επάνω σε όλους όσοι θα αναγνωρίσουν και θα οικειοποιηθούν τη δρόσο και τις βροχές της χάριτος που πέφτουν επάνω μας. Όταν συγκεντρώνουμε τα θραύσματα του φωτός, όταν εκτιμούμε τα βέβαια ελέη του Θεού, ο Οποίος αγαπά να Τον εμπιστευόμαστε, τότε κάθε υπόσχεση θα εκπληρωθεί.
[Παρατίθεται το Ησαΐας 61:11.] Ολόκληρη η γη πρόκειται να γεμίσει με τη δόξα του Θεού.»
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, τόμος 7, 984.

Όλη η γη γνωρίζει τί συνέβη την 11η Σεπτεμβρίου 2001, αλλά, προκειμένου να ληφθῆ τὸ μήνυμα πὸ ἀρχίζει ἐκεῖ καὶ τελικῶς φωτίζει ὅλη τὴ γῆ μετὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ, τὸ μήνυμα πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῆ. Ἡ λέξις «ἀναγνωρίζω» σημαίνει «νὰ ἀνακαλεῖ κανεὶς ἢ νὰ ἐπανακτᾷ τὴ γνώση κάποιου πράγματος, εἴτε μετὰ ὁμολογία αὐτῆς τῆς γνώσεως εἴτε ὄχι. Ἀναγνωρίζομε ἕνα πρόσωπο ἀπὸ μακριά, ὅταν ἀνακαλοῦμε ὅτι τὸ ἔχομε δεῖ προηγουμένως, ἢ ὅτι τὸ ἐγνωρίζαμε παλαιότερα. Ἀναγνωρίζομε τὰ χαρακτηριστικά του ἢ τὴ φωνὴ του». Webster's 1828 Dictionary.

Ο μόνος τρόπος με τον οποίο ένας Λαοδικεακός Αντβεντιστής μπορεί να αναγνωρίσει το μήνυμα της όψιμης βροχής που έφθασε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, είναι να αναγνωρίσει ότι έχει δει στο παρελθόν την ίδια εκδήλωση θείας δυνάμεως. Στις 11 Αυγούστου 1840 κατέβηκε ο ισχυρός άγγελος του δέκατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, όταν εκπληρώθηκε η προφητεία του δεύτερου Ουαί του Ισλάμ. Η ιστορία εκείνη επαναλήφθηκε τελείως, όταν στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 κατέβηκε ο ισχυρός άγγελος του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, όταν εκπληρώθηκε η προφητεία του τρίτου Ουαί του Ισλάμ, και η αποτυχία να αναγνωρισθεί το Ισλάμ του τρίτου Ουαί σημαίνει να μεταφερθεί κανείς από τον άγριο αραβικό όνο στη θανάτωση που επιφέρει ο λέων της σύγχρονης Βαβυλώνας.

Οι μεθύοντες του Εφραΐμ, οι οποίοι δεν δύνανται να αναγνώσουν το βιβλίο το εσφραγισμένο, δεν μπορούν να διακρίνουν την επανάληψη της Μιλλεριτικής ιστορίας, διότι αυτή η αναγνώριση στηρίζεται επί της μεθοδολογίας της όψιμης βροχής, του «γραμμής επί γραμμής». Η έννοια ότι η εκδήλωση της δυνάμεως του Θεού στη Μιλλεριτική ιστορία επαναλαμβάνεται στις έσχατες ημέρες δεν δύναται να υποστηριχθεί από τη μεθοδολογία του αποστατημένου Προτεσταντισμού και του Καθολικισμού.

«Ο άγγελος που ενώνεται στη διακήρυξη του μηνύματος του τρίτου αγγέλου πρόκειται να φωτίσει ολόκληρη τη γη με τη δόξα του. Εδώ προλέγεται ένα έργο παγκόσμιας έκτασης και ασυνήθιστης δύναμης. Το κίνημα της Δευτέρας Παρουσίας των ετών 1840–44 υπήρξε ένδοξη εκδήλωση της δυνάμεως του Θεού· το μήνυμα του πρώτου αγγέλου μεταφέρθηκε σε κάθε ιεραποστολικό σταθμό του κόσμου, και σε ορισμένες χώρες σημειώθηκε το μεγαλύτερο θρησκευτικό ενδιαφέρον που έχει παρατηρηθεί σε οποιαδήποτε χώρα από την εποχή της Μεταρρύθμισης του δέκατου έκτου αιώνα· αλλά και αυτά πρόκειται να ξεπεραστούν από το ισχυρό κίνημα υπό την τελευταία προειδοποίηση του τρίτου αγγέλου». Η Μεγάλη Διαμάχη, 611.

Οι τυφλοί ηγέτες του σύγχρονου Ισραήλ εξαναγκάζονται από τη μεθοδολογία τους να απορρίψουν την αλήθεια ότι θα υπάρξει επανάληψη της εκδήλωσης της δυνάμεως του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες, όπως συνέβη στα προηγούμενα χρόνια.

«Εδώ βλέπουμε ότι η εκκλησία —το αγιαστήριο του Κυρίου— ήταν η πρώτη που αισθάνθηκε το πλήγμα της οργής του Θεού. Οι πρεσβύτεροι, εκείνοι στους οποίους ο Θεός είχε δώσει μεγάλο φως και οι οποίοι είχαν σταθεί ως φύλακες των πνευματικών συμφερόντων του λαού, είχαν προδώσει την εμπιστοσύνη που τους είχε ανατεθεί. Είχαν υιοθετήσει τη θέση ότι δεν χρειάζεται να αναμένουμε θαύματα και την εμφανή εκδήλωση της δυνάμεως του Θεού όπως στις προηγούμενες ημέρες. Οι καιροί έχουν αλλάξει. Αυτά τα λόγια ενισχύουν την απιστία τους, και λένουν: Ο Κύριος δεν θα πράξει καλό, ούτε θα πράξει κακό. Είναι υπερβολικά ελεήμων ώστε να επισκεφθεί τον λαό Του με κρίση. Έτσι, “Ειρήνη και ασφάλεια” είναι η κραυγή ανθρώπων που δεν θα υψώσουν πλέον τη φωνή τους σαν σάλπιγγα, για να δείξουν στον λαό του Θεού τις παραβάσεις τους και στον οίκο του Ιακώβ τις αμαρτίες του. Αυτοί οι άλαλοι κύνες, που δεν ήθελαν να γαυγίσουν, είναι εκείνοι που αισθάνονται τη δίκαιη εκδίκηση ενός προσβεβλημένου Θεού. Άνδρες, νεάνιδες και μικρά παιδιά, όλοι χάνονται μαζί». Testimonies, τόμος 5, σ. 211.

Η λαοδικειακή τύφλωση των μορφωμένων ανδρών, οι οποίοι εξουσιάζουν τους αμαθείς της Ιερουσαλήμ, αδυνατεί να αναγνωρίσει την όψιμη βροχή, διότι όχι μόνον χρησιμοποιούν μία διεφθαρμένη βιβλική μεθοδολογία, αλλά και τα συμπεράσματα στα οποία τους οδηγεί ο ψευδής συλλογισμός τους τοποθετούν σε θέση ώστε να αρνηθούν κάθε μελλοντική εκδήλωση της δυνάμεως του Θεού, όπως κατά τους προηγούμενους αιώνες. Πλην όμως, το τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία δηλώνει ότι, όταν ο Άγγελος της Διαθήκης καθαρίσει τους υιούς του Λευΐ, τότε η προσφορά θα είναι όπως κατά τις αρχαίες ημέρας.

Ο Αληθινός Μάρτυς δηλώνει: «Εξεύρω τα έργα σου». «Μετανόησον και κάμε τα πρώτα έργα». Αυτή είναι η αληθινή δοκιμασία, η απόδειξη ότι το Πνεύμα του Θεού εργάζεται στην

καρδιά, για να σε εμποτίσει με την αγάπη Του. «Θέλω ελθεί προς σε ταχέως και θέλω κινήσει την λυχνίαν σου εκ του τόπου αυτής, εάν δεν μετανοήσης». Η εκκλησία είναι όμοια με το άκαρπο δένδρο, το οποίο, λαμβάνοντας δρόσο και βροχή και ηλιοφάνεια, όφειλε να είχε παραγάγει αφθονία καρπού, αλλά επάνω στο οποίο η θεία έρευνα δεν ανακαλύπτει τίποτε άλλο παρά φύλλα. Σοβαρά σκέψη για τις εκκλησίες μας! σοβαρή, πράγματι, για κάθε άτομο! Θαυμαστή είναι η υπομονή και η μακροθυμία του Θεού· αλλά «εάν δεν μετανοήσης», θα εξαντληθεί· οι εκκλησίες, τα ιδρύματά μας, θα πορεύονται από αδυναμία σε αδυναμία, από ψυχρή τυπολατρία σε πνευματική νέκρωση, ενώ λένουν: «Πλούσιος είμαι και επλούτησα και δεν έχω χρείαν ουδενός». Ο Αληθινός Μάρτυς λέγει: «Και δεν γνωρίζεις ότι συ είσαι ο ταλαίπωρος και ελεεινός και πτωχός και τυφλός και γυμνός». Θα ιδούν ποτέ καθαρά την κατάστασή τους;

«Θα υπάρξει στις εκκλησίες μια θαυμαστή εκδήλωση της δύναμης του Θεού, αλλά δεν θα ενεργήσει επάνω σε εκείνους που δεν έχουν ταπεινωθεί ενώπιον του Κυρίου και δεν έχουν ανοίξει την θύρα της καρδιάς με εξομολόγηση και μετάνοια. Στην εκδήλωση εκείνης της δύναμης, η οποία φωτίζει τη γη με τη δόξα του Θεού, αυτοί θα δουν μόνο κάτι το οποίο, μέσα στην τύφλωσή τους, θεωρούν επικίνδυνο, κάτι που θα διεγείρει τους φόβους τους, και θα οχυρωθούν για να του αντισταθούν. Επειδή ο Κύριος δεν εργάζεται σύμφωνα με τις ιδέες και τις προσδοκίες τους, θα εναντιωθούν στο έργο. “Γιατί,” λένουν, “να μη γνωρίζουμε εμείς το Πνεύμα του Θεού, αφού βρισκόμαστε στο έργο τόσα πολλά χρόνια;”—Επειδή δεν ανταποκρίθηκαν στις προειδοποιήσεις, στις ικεσίες των μηνυμάτων του Θεού, αλλά επίμονα έλεγαν: “Είμαι πλούσιος, και επλούτησα, και δεν έχω χρείαν ουδενός.” Το ταλέντο, η μακρά πείρα, δεν θα καταστήσουν τους ανθρώπους αγωγούς φωτός, εάν δεν θέσουν τον εαυτό τους κάτω από τις λαμπρές ακτίνες του Ηλίου της Δικαιοσύνης, και δεν κληθούν, και εκλεγούν, και προετοιμαστούν με τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Όταν άνθρωποι που διαχειρίζονται ιερά πράγματα ταπεινωθούν κάτω από την κραταιά χείρα του Θεού, ο Κύριος θα τους υψώσει. Θα τους καταστήσει ανθρώπους διάκρισης—ανθρώπους πλούσιους στη χάρη του Πνεύματός του. Τα ισχυρά, εγωιστικά γνωρίσματα του χαρακτήρα τους, η πείσματά τους, θα φανούν υπό το φως που λάμπει από το Φως του κόσμου. “Θέλω έλθει προς σε ταχέως, και θέλω κινήσει την λυχνίαν σου εκ του τόπου αυτής, εάν δεν μετανοήσης.” Εάν εκζητήσετε τον Κύριο με όλη σας την καρδιά, θα ευρεθεί από εσάς.» Review and Herald, December 23, 1890.

Ο θάνατος του Ιουδαίου προφήτη παριστάνεται τόσο από το «λιοντάρι» της σύγχρονης Βαβυλώνας, το οποίο είναι το προφητικό σύμβολο που θεμελιώνει το όραμα της προφητικής ιστορίας, όσο και από τον «όνο». Η πρώτη μνεία του Ισλάμ στις Γραφές γίνεται όταν ο Ισμαήλ παρουσιάζεται ως «άγιος άνθρωπος».

Και αυτός θα είναι άγιος άνθρωπος· το χέρι του θα είναι εναντίον παντός ανθρώπου, και το χέρι παντός ανθρώπου εναντίον αυτού· και θα κατοικήσει ενώπιον πάντων των αδελφών αυτού. Γένεσις 16:12.

Ο κανόνας της πρώτης μνείας στις Γραφές υποδεικνύει ότι όλα τα χαρακτηριστικά του συμβόλου περιέχονται σε αυτήν, διότι ο Λόγος του Θεού είναι σπέρμα, και το σπέρμα φέρει όλο το αναγκαίο DNA για να φέρει σε πλήρη καρποφορία ολόκληρο το φυτό. Η λέξη που μεταφράζεται ως «άγιος άνθρωπος» είναι η λέξη για τον «άγριο αραβικό όνο». Ο «όνος» στις Γραφές της αληθείας είναι

ένα από τα σύμβολα του Ισλάμ.

Το μήνυμα του Ιεζεκιήλ στο τριακοστό έβδομο κεφάλαιο, το οποίο επαναφέρει στη ζωή τα νεκρά οστά ώστε να σταθούν ως ένα ισχυρό στράτευμα, είναι το μήνυμα του Ισλάμ του τρίτου Ουαί· και το μήνυμα αυτό είναι το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου των εσχάτων ημερών. Η Αδελφή Ουάιτ διδάσκει ευθέως ότι η θριαμβευτική είσοδος του Χριστού στα Ιεροσόλυμα αντιπροσώπευε το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου.

«Η κραυγή του μεσονυκτίου δεν μεταδόθηκε τόσο με επιχειρήματα, μολονότι η βιβλική απόδειξη ήταν σαφής και αδιάσειστη. Τη συνόδευε μια εξωθητική δύναμη που συγκινούσε την ψυχή. Δεν υπήρχε αμφιβολία, ούτε αμφισβήτηση. Κατά την περίπτωση της θριαμβευτικής εισόδου του Χριστού στα Ιεροσόλυμα, ο λαός, που είχε συναχθεί από όλα τα μέρη της χώρας για να τηρήσει την εορτή, συνέρρεε στο Όρος των Ελαιών, και καθώς ενώνονταν με το πλήθος που συνόδευε τον Ιησού, συμερίζονταν την έμπνευση της ώρας και συνέβαλλαν ώστε να υψωθεί περισσότερο η κραυγή: “Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου!” [Matthew 21:9.] Κατά παρόμοιο τρόπο και οι άπιστοι, που συνέρρεαν στις Αντβεντιστικές συναθροίσεις — άλλοι από περιέργεια, άλλοι απλώς για να χλευάσουν — αισθάνονταν τη δύναμη της πεποίθησης που συνόδευε το μήνυμα: “Ίδού, ο Νυμφίος έρχεται!”» Spirit of Prophecy, volume 4, 250.

Η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού είναι το τελικό μήνυμα που αποσφραγίζεται στις έσχατες ημέρες και περιλαμβάνει το Ισλάμ του τρίτου Ουαί. Όταν ο Χριστός, ο οποίος είναι το μήνυμα που αποσφραγίζεται, εισήλθε στα Ιεροσόλυμα και έτσι προεικόνισε τη Μεσονυκτία Κραυγή των εσχάτων ημερών, μεταφέρθηκε (το μήνυμά Του μεταφέρθηκε) από έναν «όνο». Το τελικό μήνυμα της δικαιοσύνης του Χριστού μεταφέρεται από το Ισλάμ.

Το Ισλάμ ήταν, είναι και θα είναι ένας άγριος άνθρωπος, όπως παριστάνεται από τον άγριο αραβικό όνο, και όποιοι επιθυμούν να δουν (και υπάρχουν πολλοί που δεν επιθυμούν να δουν), μπορούν εύκολα να «αναγνωρίσουν» ότι ο πόλεμος που διεξάγεται τώρα από το Ισλάμ είναι άγρια παραφροσύνη. Η προθυμία να διαπραχθεί αυτοκτονία, με την πεποίθηση ότι θα υπάρξει κάποια μεγάλη σεξουαλική ανταμοιβή στη μέλλουσα ζωή, είναι σατανική παραφροσύνη. Η πρώτη μνεία του Ισλάμ προσδιόρισε ότι το Ισλάμ θα ήταν ένας άγριος άνθρωπος.

Ο πόλεμος του Ισλάμ φέρνει ολόκληρη την ανθρωπότητα μαζί, ώστε να πολεμήσει τον κλιμακούμενο πόλεμο του τρίτου Ουαί. Το Ισλάμ αποτελεί την προφητική λογική για την εγκαθίδρυση μιας παγκόσμιας κυβέρνησης, και οι παγκοσμιοποιητές διδάσκουν ότι σκόπιμα επανέφεραν τους Ιουδαίους στη γη του Ισραήλ μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ώστε να χρησιμοποιήσουν το αρχαίο μίσος του Ισλάμ προς τους Ιουδαίους για να πυροδοτήσουν έναν Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Οι παγκοσμιοποιητές πιστεύουν, και επί δεκαετίες διδάσκουν, ότι θα χρειαστούν έναν Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο για να επιφέρουν την παγκόσμια κυβέρνησή τους. Τα διεφθαρμένα κίνητρα των παγκοσμιοποιητών, όπως εκφράζονται με τα ίδια τους τα λόγια, εντάσσονται στον βιβλικό ρόλο του Ισλάμ.

Ίσως το σοβαρότερο στοιχείο του προφητικού DNA του Ισμαήλ, στο εδάφιο όπου μνημονεύεται για πρώτη φορά, είναι το γεγονός ότι το πνεύμα του, το οποίο είναι το πνεύμα ενός «άγιου

ανθρώπου», «κατοικεί ενώπιον πάντων των αδελφών αυτού». Η ιδέα ότι μόνον ορισμένες σέκτες του ριζοσπαστικού Ισλάμ θα εμπλακούν στο τρίτο Ουαί, δεν συμφωνεί με τον Λόγο του Θεού. Η συνήθης πολιτικώς ορθή άποψη ότι σε κάθε θρησκευτική παράταξη υπάρχουν λίγα μόνον κακά στοιχεία, και ότι η πλειονότητα της μουσουλμανικής θρησκείας αποτελείται από φιλειρηνικούς πολίτες, δεν συμφωνεί ούτε με το δικό τους ιερό βιβλίο ούτε με τη Βίβλο.

Το Κοράνιο διδάσκει ότι είναι καθήκον κάθε οπαδού του Αλλάχ να φέρει ολόκληρο τον κόσμο σε συμμόρφωση προς τον νόμο της Σαρία, και η πρώτη μνεία του Ισλάμ στο βιβλίο της Γενέσεως προσδιορίζει ότι το πνεύμα του «άγριου ανθρώπου» του Ισμαήλ θα βρίσκεται σε κάθε οπαδό του Ισλάμ. Το Κοράνιο διδάσκει ευθέως στους οπαδούς του να προσποιούνται ευπρέπεια όταν ζουν σε περιοχές όπου δεν έχουν ακόμη την ικανότητα να επιβάλουν στον πληθυσμό τη θρησκευτική τους κυριαρχία, κατά τρόπο παρόμοιο με τον Καθολικισμό.

Ο προφήτης από τον Ιούδα αντιμετώπισε τον Ιεροβοάμ όταν το βασίλειό του μόλις είχε εγκαïnιασθεί. Ο αποστατημένος Προτεσταντισμός άρχισε το 1844, και αμέσως ήλθε αντιμετώπιος με τον Μίλλερικό Αντβεντισμό, ο οποίος είχε εισέλθει στα Άγια των Αγίων και είχε ανακαλύψει τον νόμο του Θεού, περιλαμβανομένου του σαββάτου της εβδόμης ημέρας. Στον Μίλλερικό Αντβεντισμό ειπώθηκε, όπως εκπροσωπείται από τον Ιερεμία, να επιστρέψει στον Θεό, αλλά ποτέ να μην επιστρέψει στη «σύναξη των εμπαικτών». Στον προφήτη από τον Ιούδα ειπώθηκε να μην επιστρέψει από τον ίδιο δρόμο από τον οποίο ήλθε, ούτε να φάγει ή να πιει την τροφή του ψευδόμενου προφήτη της Βαιθήλ, αλλά το έπραξε. Ο θάνατος του προφήτη από τον Ιούδα τοποθετήθηκε συμβολικώς ανάμεσα σε δύο σύμβολα, τα οποία εκπροσωπούσαν τον παπισμό και το Ισλάμ. Ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός δεν δύναται να δει αυτές τις δύο αλήθειες, διότι το 1863 εξώρυσαν οι ίδιοι τους πνευματικούς των οφθαλμούς και άρχισαν τη διαδικασία του να καλύπτουν τα κοσμήματα και τη μεθοδολογία που χρησιμοποίησε ο Γουίλλιαμ Μίλλερ, προκειμένου να θεμελιώσουν τα θεμέλια του Αντβεντισμού με κίβδηλα νομίσματα και κοσμήματα, και με τη μεθοδολογία του αποστατημένου Προτεσταντισμού και του Καθολικισμού.

Ο «Άνθρωπος με τη βούρτσα της σκόνης» τώρα σαρώνει το δάπεδό Του, αποκαθιστά τα πετράδια και τα δίνει στον Μίλλερ για να τα τοποθετήσει επάνω στην τράπεζά του, αλλά ο Αντβεντισμός είναι τυφλωμένος από την πεποίθηση ότι αυτοί είναι ο λαός του υπολοίπου, ο οποίος ανεγέρθηκε ως λαός Του το 1844.

Και μη νομίσητε να λέγετε μέσα σας, Έχομεν πατέρα τον Αβραάμ· διότι σας λέγω ότι ο Θεός δύναται από τους λίθους τούτους να αναστήσει τέκνα εις τον Αβραάμ. Ήδη δε και η αξίνη κείται προς τη ρίζα των δένδρων· παν λοιπόν δένδρον που δεν φέρει καλόν καρπόν εκκόπτεται και ρίπτεται εις το πυρ. Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι εις μετάνοιαν· εκείνος όμως που έρχεται κατόπιν μου είναι ισχυρότερός μου, του οποίου τα υποδήματα δεν είμαι άξιος να βαστάσω· αυτός θα σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί· του οποίου το πτύον είναι εν τη χειρί αυτού, και θα διακαθαρίσει πλήρως το αλώνιόν του, και θα συνάζει τον σίτον αυτού εις την αποθήκην· το δε άχυρον θα κατακαύσει εν πυρί ασβέστω. Ματθαίος 3:9-12.

Ο Λαοδικειανός Αντβεντισμός θα εξεμεσθεί από το στόμα του Κυρίου, εκτός από εκείνα τα άτομα που ενδέχεται να μετανοήσουν. Ο Λαοδικειανός Αντβεντισμός πρόκειται να ταφεί στον ίδιο τάφο όπου είναι θαμμένος ο πρώην λαός της διαθήκης, ο οποίος απέρριψε το μήνυμα του Μίλλερ, διότι

είναι τώρα και αυτοί, επίσης, πρώην λαός της διαθήκης σε σχέση με τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Η αποστασία του 1863 απεικονίζεται από τον προφήτη που ήλθε από τον Ιούδα, ο οποίος επίσης άφησε μια προφητεία για τον βασιλέα Ιωσία.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Αντί να γινόμαστε όμοιοι με τον κόσμο, οφείλουμε να γινόμαστε ολοένα και περισσότερο διακεκριμένοι από τον κόσμο. Ο Σατανάς έχει συμπράξει και θα συνεχίσει να συμπράττει με τις εκκλησίες, καταβάλλοντας μια αριστοτεχνική προσπάθεια εναντίον της αλήθειας του Θεού. Κάθε τι που γίνεται από τον λαό του Θεού για να διεισδύσει στον κόσμο θα προκαλεί αποφασισμένη αντίσταση από τις δυνάμεις του σκότους. Η τελευταία μεγάλη σύγκρουση του εχθρού θα είναι εξαιρετικά αποφασιστική. Θα είναι η τελευταία μάχη μεταξύ των δυνάμεων του σκότους και των δυνάμεων του φωτός. Κάθε αληθινό τέκνο του Θεού θα αγωνιστεί γενναία στο πλευρό του Χριστού. Εκείνοι που, μέσα σε αυτή τη μεγάλη κρίση, επιτρέπουν στον εαυτό τους να τάσσεται περισσότερο με το μέρος του κόσμου παρά του Θεού, τελικά θα τοποθετήσουν τον εαυτό τους εξ ολοκλήρου με το μέρος του κόσμου. Εκείνοι που συγχέονται στην κατανόηση του λόγου, που αδυνατούν να διακρίνουν το νόημα του αντιχρίστου, ασφαλώς θα ταχθούν με το μέρος του αντιχρίστου. Δεν είναι τώρα καιρός να αφομοιωθούμε με τον κόσμο. Ο Δανιήλ στέκεται στον κλήρο του και στη θέση του. Οι προφητείες του Δανιήλ και του Ιωάννη πρέπει να γίνουν κατανοητές. Ερμηνεύουν η μία την άλλη. Δίνουν στον κόσμο αλήθειες τις οποίες ο καθένας πρέπει να κατανοήσει. Αυτές οι προφητείες πρέπει να αποτελέσουν μαρτυρία μέσα στον κόσμο. Με την εκπλήρωσή τους κατά τις έσχατες αυτές ημέρες, θα εξηγήσουν οι ίδιες τον εαυτό τους.»

«Ο Κύριος πρόκειται να τιμωρήσει τον κόσμο για την ανομία του. Πρόκειται να τιμωρήσει τα θρησκευτικά σώματα για την απόρριψη του φωτός και της αλήθειας που τους έχουν δοθεί. Το μεγάλο μήνυμα, το οποίο συνδυάζει το μήνυμα του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου αγγέλου, πρέπει να δοθεί στον κόσμο. Αυτό πρέπει να αποτελεί το κύριο βάρος του έργου μας. Όσοι αληθινά πιστεύουν στον Χριστό θα συμμορφώνονται φανερά προς τον νόμο του Ιεχωβά. Το Σάββατο είναι το σημείο μεταξύ του Θεού και του λαού Του, και οφείλουμε να καθιστούμε ορατή τη συμμόρφωσή μας προς τον νόμο του Θεού με την τήρηση του Σαββάτου. Αυτό πρέπει να είναι το διακριτικό γνώρισμα μεταξύ του εκλεκτού λαού του Θεού και του κόσμου. Έχει μεγάλη σημασία να είναι κανείς πιστός στον Θεό. Αυτό περιλαμβάνει τη μεταρρύθμιση της υγείας. Σημαίνει ότι η διατροφή μας πρέπει να είναι απλή, ότι πρέπει να είμαστε εγκρατείς σε όλα. Οι πολλές ποικιλίες τροφών που τόσο συχνά εμφανίζονται στα τραπέζια δεν είναι αναγκαίες, αλλά εξαιρετικά επιβλαβείς. Ο νους και το σώμα πρέπει να διατηρούνται στην άριστη κατάσταση υγείας. Μόνον εκείνοι που έχουν εκπαιδευθεί στη γνώση και στον φόβο του Θεού πρέπει να επιλέγονται για να αναλαμβάνουν ευθύνες. Εκείνοι που βρίσκονται από μακρόν στην αλήθεια, και όμως δεν μπορούν να διακρίνουν μεταξύ των αγνών αρχών της δικαιοσύνης και των αρχών του κακού, των οποίων η αντίληψη σχετικά με τη δικαιοσύνη, το έλεος και την αγάπη του Θεού έχει συσκοτισθεί, πρέπει να απαλλάσσονται από την ευθύνη.»

«Ο Θεός έχει σπουδαία μαθήματα για να διδαχθεί ο λαός του. Αν αυτά τα μαθήματα είχαν διδαχθεί νωρίτερα, το έργο του δεν θα βρισκόταν σήμερα εκεί όπου βρίσκεται. Ένα πράγμα

πρέπει να γίνει. Η αλήθεια δεν πρέπει να αποκρύπτεται από τους λειτουργούς ή από άνδρες σε θέσεις ευθύνης, από φόβο μήπως προκληθεί η δυσαρέσκειά τους. Με τα ιδρύματά μας πρέπει να συνδέονται άνδρες οι οποίοι, με πραότητα και σοφία, θα διακηρύττουν ολόκληρη τη βουλή του Θεού. Η οργή του Θεού εξάπτεται εναντίον εκείνων οι οποίοι, μέσα στην σαρκική ασφάλεια και την υπερηφάνεια, έδειξαν περιφρόνηση προς τη διακυβέρνησή του. Θέτουν σε κίνδυνο την ευημερία του έργου.»

«Κάθε ψευδής οδός είναι απάτη, και, εάν διατηρηθεί, τελικά θα επιφέρει καταστροφή. Έτσι ο Κύριος επιτρέπει να καταστρέφονται εκείνοι που εμμένουν σε ψευδή σχέδια. Ακριβώς τη στιγμή που ακούγεται έπαινος και κολακεία, επέρχεται αιφνίδια καταστροφή. Υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι, μολονότι γνωρίζουν τον έλεγχο που έλαβαν άλλοι εξαιτίας απιστίας, αποστρέφονται τη νουθεσία. Αυτοί είναι διπλά ένοχοι. Γνώριζαν το θέλημα του Κυρίου και δεν το έπραξαν. Η τιμωρία τους θα είναι ανάλογη προς την ενοχή τους. Δεν θέλησαν να προσέξουν τον λόγο του Κυρίου». Kress Collection, 105, 106.